

gedretten sender en kopi af beskrivelsen til parterne, jf. 5. pkt.

Efter 2. pkt. skal beslaglagte genstande eller dokumenter og fremstillede kopier mv. opbevares af fogedretten eller den, retten bemyndiger hertil. Efter 3. pkt. skal materialet som udgangspunkt holdes tilgængeligt for parterne, og parterne kan som udgangspunkt få materialet eller kopier heraf udleveret. At fakturaer, ordresedler eller lignende indeholder oplysninger om tredjemænd, typisk leverandører eller aftagere af de (formodet) krænkende produkter, er ikke til hinder for, at materialet udleveres til rekvirenten. Der kan dog være tilfælde, hvor fogeden må begrænse rekvirentens adgang til materialet. Hvis der f.eks. hos rekviritus er beslaglagt eller taget kopi af regnskabsmateriale, som indeholder oplysninger om andre forhold end de formodede krænkelse, bør fogeden i reglen nægte rekvirenten adgang til selve materialet, medmindre rekviritus giver tilladelse til, at materialet udleveres til rekvirenten. I et sådant tilfælde må man normalt gå frem på den måde, at det overlades til en uvildig sagkyndig at gennemgå regnskabsmaterialet med henblik på heraf at udtrække de oplysninger, som er relevante for vurderingen af, hvorvidt og i hvilket omfang krænkelse af rekvirentens rettigheder har fundet sted. Tilsvarende gælder, hvis der er taget kopi af materiale på rekviriti computer.

Udlevering af materiale til rekvirenten bør normalt afvente udfaldet af et eventuelt iværksat kæremål vedrørende selve afgørelsen om undersøgelse, selv om dette kæremål ikke er tillagt opsættende virkning. Har rekviritus ikke været til stede under undersøgelsen, bør fogedretten i almindelighed afvente udløbet af fristen for genoptagelse af forretningen, jf. § 2, stk. 7, før materiale udleveres til rekvirenten. Afgørelsen om – trods indsigelse – at udlevere materiale eller om ikke at udlevere materiale kan kræses.

Stk. 5 svarer til retsplejelovens § 343, stk. 2, om afholdelse af udgifter og sikkerhedsstillelse i forbindelse med isoleret bevisoptagelse. Ordet »foreløbig« i 1. pkt. sigter til, at der under en efterfølgende krænkelsessag kan blive tale om at pålægge rekviritus at godtgøre rekvirenten dennes rimelige udgifter i forbindelse med undersøgelsen.

Sikkerhedsstillelse, jf. 2. pkt., vil formentlig navnlig komme på tale, hvis der udpeges en sagkyndig til at bistå fogedretten med undersøgelsen.

Ifølge stk. 6 kan fogedretten i det omfang, det må anses for nødvendigt for at gennemføre undersøgelsen, skaffe sig adgang til rekviriti lokaler og gemmer. Fogedretten kan med henblik herpå anvende den nødvendige magt, og politiet yder efter anmodning foged-

retten bistand hertil. Denne ordning svarer til, hvad der gælder ved udlæg og i forbindelse med fogedrettens bistand til opretholdelse af et forbud, jf. retsplejelovens § 498 og § 646, stk. 2, 2. pkt. Det vil formentlig kun sjældent være nødvendigt, at fogedretten gør brug af muligheden for anvendelse af tvang. Er rekviritus ikke forud blevet underrettet om forretningen, og træffes ingen på undersøgelsesstedet, bør forretningen i reglen udsættes til foretagelse på et andet tidspunkt, og der vil således i denne situation kun under særlige omstændigheder være anledning til, at fogedretten træffer beslutning om at gennemføre undersøgelsen og skaffe sig adgang til lokalerne. Dette vil snarere kunne komme på tale, hvis rekviritus har fået underretning om forretningen, men ikke giver møde, hverken personligt eller ved en repræsentant.

I modsætning til, hvad der gælder ved udlæg og i forbindelse med fogedrettens bistand til opretholdelse af et forbud, jf. retsplejelovens § 497 og § 646, stk. 2, 2. pkt., påhviler der i sager omfattet af bevissikringsreglerne ikke rekviritus nogen oplysningspligt, jf. herved de almindelige bemærkninger pkt. 5.9.

Til § 4

§ 4 indeholder regler om rekvirentens pligt til at anlægge krænkelsessag og om erstatning til rekviritus i tilfælde af, at krænkelse ikke godtgøres.

Ifølge stk. 1, 1. pkt., skal rekvirenten, medmindre rekviritus frafalder forfølgning, inden 4 uger efter modtagelsen af fogedrettens meddelelse om, at undersøgelsen er afsluttet, anlægge retssag vedrørende de krænkelse eller overtrædelser, som begrundede anmodningen om undersøgelse. Har en sagkyndig ikke medvirket, vil undersøgelsen formentlig i reglen være afsluttet, når rekviriti lokaler forlades. Fogedrettens meddelelse vil da kunne gives på stedet. Har en sagkyndig medvirket, vil undersøgelsen først være afsluttet, når dennes redegørelse foreligger. Har fogedretten truffet bestemmelse om, at det beslaglagte eller kopierede materiale endnu ikke kan udleveres til rekvirenten, fordi rekviritus har krævet afgørelsen om undersøgelse, eller fordi rekviritus ikke var til stede under undersøgelsen, og fristen for genoptagelse derfor skal afventes, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 5.8., vil undersøgelsen først kunne anses for afsluttet på det tidspunkt, hvor materialet gøres tilgængeligt for rekvirenten.

Bestemmelsen om, at rekviritus kan frafalde forfølgning, dvs. fritage rekvirenten for forpligtelsen til at anlægge krænkelsessag, svarer til, hvad der gælder ved arrest og forbud, jf. retsplejelovens § 634, stk. 1, og § 648, stk. 1. I tilfælde, hvor der efter undersøgelse